

FIL DIRECTE

Notícies en línia

SPC Sindicat de Periodistes de Catalunya

Número 29 / Segona quinzena de setembre de 2003

Sumari

- Tortosa acollirà un debat sobre la situació dels corresponsals»
- Interrogants sobre el 3/24 de TV3»
- Els mitjans públics, un deure pendent davant les noves eleccions»
- Èxit de la presència de l'SPC a l'exposició *Image'In'Off* de Perpinyà»
- La FeSP se solidaritza amb els treballadors d'Antena3 TV»
- Estatut del corresponsal de guerra d'*El País*»
- Mort del periodista palestí Mazen Dana»
- Assassinats 42 periodistes a Filipines des de 1986»

Tortosa acollirà un debat sobre la situació dels corresponsals

Dissabte dia 18 d'octubre, organitzat per l'SPC en el marc del seu X aniversari, se celebrarà a Tortosa un debat amb el títol: ***Els corresponsals també tenen drets, busquem solucions***. L'acte tindrà lloc a la seu que el Col·legi de Periodistes de Catalunya a les Terres de l'Ebre té a la Cambra de Comerç de Tortosa. El mateix Col·legi, l'Associació de la Comunicació a les Terres de l'Ebre (ACRE) i l'Ajuntament de Tortosa col·laboren en la celebració de la jornada.

L'acte, en la seva sessió matinal, se centrarà en la situació dels corresponsals en el conjunt de Catalunya i servirà per presentar a la zona les propostes legislatives elaborades pel

Fòrum d'Organitzacions de Periodistes (FOP), com són l'Estatut del periodista professional i la Llei de drets laborals dels periodistes. A la tarda, la jornada continuarà per centrar-se en la situació laboral dels periodistes a les comarques de l'Ebre. Per a més informació sobre l'acte, us podeu dirigir a la secretaria del Sindicat. «

Interrogants sobre el 3/24 de TV3

Després de la promocionada irrupció del nou canal amb vocació de 24 hores el dia 11 de setembre, creixen les incògnites entre els professionals sobre els efectes de la seva posada en funcionament per a la dinàmica general dels serveis informatius de TVC i sobre les conseqüències, no se sap si previstes, sobre les audiències dels diferents canals de la TV autonòmica. Deixem de banda els legítims interrogants sobre el sentit de la iniciativa en un mercat mediàtic com el català, l'oportunitat política del llançament o el format *fast food* basat en flaixos d'actualitat i en la immediatesa del directe elevat a categoria de màxima objectivitat.

La limitada dotació de personal del nou canal, en la seva majoria encara en situació de contractació temporal, fa pensar en propers conflictes per als equips desplaçats a cobrir una notícia, pressionats alhora pels informatius tradicionals i pel 3/24, i que només faran bé la seva feina si es duplica la dotació de personal.

Aquesta és l'experiència de Catalunya Informació, a Catalunya Ràdio, i el perill imminent és que, en contra del que s'ha anunciat, el tipus d'informació del 24 h, on la immediatesa és el valor màxim, s'estengui al conjunt dels Informatius, i la suposada reflexió que haurien de contenir els *Telenotícies* no sigui possible, condicionats ja pel format i l'elaboració del 3/24. Aquest és també el balanç que es fa del 24 h de CNN+, on s'ha devaluat la qualitat dels informatius tradicionals.

Un altre interrogant és l'efecte sobre l'audiència del nou canal, que podria competir amb els informatius de TV3 i afectar el seu liderat a Catalunya: si el més important es pot saber en 10 minuts, per què seguir més estona un informatiu de més durada? Està per veure si això no perjudica la mateixa Televisió de Catalunya. «

Els mitjans públics, un deure pendent davant les noves eleccions

Quatre anys més tard, i a les portes de noves eleccions, ens trobem amb els deures pendents pel que fa a la desgovernamentalització dels mitjans públics a Catalunya. El mínim consens aconseguit l'any 2000 amb la reforma del CAC i amb l'acord provisional de nomenar pactadament el director general de la CCRTV va fracassar amb la destitució de Miquel Puig, promoguda per l'equip assessor d'Artur Mas, i el retorn al nomenament digital, al gust del govern. Fa poc, i amb motiu de la campanya publicitària de promoció del llibre del candidat de CiU, el CAC ha demostrat, en contra del que presumia, que no és immune a les pressions del poder polític. Això exigeix una reforma d'aquest organisme que, a banda de dotar-lo de més competències (com la concessió de llicències de ràdio i televisió) el regeneri d'acord amb els criteris d'independència i de professionalitat que preveu la Llei i sostregui al Govern la potestat de nomenar-ne el president.

Pel que fa als mitjans de la CCRTV, el fet que siguin comparativament millors que els dependents d'altres administracions -a banda que també es deu a la lluita d'anys dels seus professionals- l'SPC considera que això no ha d'impedir la plena democratització de la seva gestió, massa anys influïda pel govern de la Generalitat i només formalment *controlada* per un consell d'administració i una comissió de control que, o bé són marginats (com en les decisions sobre Media Park o el canal 3/24) o bé només poden criticar a misses dites.

La reforma en els òrgans de gestió dels mitjans autonòmics, fent-los plenament públics, per mitjà d'un pacte polític que en garanteixi la independència i la neutralitat, mitjançant el nomenament consensuat o per majoria qualificada del director general, ha de servir de model per a tots els mitjans audiovisuals públics d'àmbit local, de manera que totes les administracions deixin d'utilitzar-los com a eines de propaganda dels equips de govern. I a la vegada, des de Catalunya cal reclamar l'extensió del model a tot Espanya, en primer lloc als mitjans estatals amb difusió a Catalunya, incloent-hi l'agència EFE, que nodreix d'informació ja manipulada la majoria d'altres mitjans, tal com es defensa a la proposta presentada recentment per la Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP).

En aquest sentit, el resultant tan obert de les properes eleccions hauria de servir perquè totes les formacions

polítiques assumissin aquesta reivindicació dels professionals i de la societat i s'apuntessin a un model que en cap cas no els ha de perjudicar: els d'uns mitjans públics de comunicació neutrals, no partidistes i rigorosos amb la informació veraç. «

Èxit de la presència de l'SPC a l'exposició *Image'In'Off* de Perpinyà

El 14 de setembre passat es va clausurar l'exposició fotogràfica que, des del 30 d'agost, es va celebrar a Perpinyà en el marc del festival *Image'In'Off* i en la qual van participar 12 professionals del Sindicat de Periodistes de Catalunya. El certamen tenia com a lema *Fotògrafs en reportatge* i el total d'obres que es van poder veure va ser de 240 fotografies aportades pels fotoperiodistes Salvador Campillo, Ricard Cugat, Tomàs da Silva, Lluís Díez Solano, Gemma Miralda, Paco Feria, Conxi Molons, Oscar Palomares, Jordi Play, Jordi Secall i Lucas Vallecillos. Com a convidat especial per l'SPC pels seus mèrits periodístics, especialment durant la transició espanyola de 1976, va participar a la mostra Manel Armengol.

La presència de l'SPC en aquest esdeveniment ha estat coordinada per Lluís Díez Solano, secretari de drets d'autoria i fotògrafs de la Junta Executiva del Sindicat, que va actuar com a comissari de l'exposició. El certamen ha tingut un gran èxit de visitants i s'ha desenvolupat en el marc del Festival Internacional de Fotoperiodisme *Visa pour l'Image*. El Centre Espanyol, recinte que acollia *Fotògrafs en reportatge* està ubicat prop de dos dels centres neuràlgics de la *Visa pour l'Image*, com són el Palau de Congressos i el Convent de Minimes. «

La FeSP se solidaritza amb els treballadors d'Antena3 TV

La Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) ha mostrat el seu suport als treballadors d'Antena 3 TV davant les mobilitzacions que han convocat en contra de l'Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) presentat per l'empresa. La FeSP rebutja aquesta iniciativa ja que la situació econòmica de la cadena, amb un compte de resultats positiu, no avala una decisió d'aquest tipus. Antena3 TV ha plantejat la reestructuració de personal poques setmanes després

d'haver firmat el Sisè Conveni Col·lectiu i poc després que s'hagin incorporat al canal televisiu nous gestors empresarials provinents del nou accionista, el Grup Planeta.

La FeSP entén que l'objectiu d'aquesta mesura és precaritzar les condicions laborals dels treballadors, potenciant l'externalització de serveis. Especialment greu és l'afectació que aquesta mesura tindrà a les delegacions territorials ja que les redueix a la mínima expressió, sense els mitjans humans suficients per atendre les necessitats de producció. Tot plegat només redundarà en detriment de la qualitat de la informació, convertida pels gestors d'Antena 3 en una simple mercaderia. En el cas de Catalunya, de 52 persones que ara hi treballen, la delegació quedarà reduïda a onze. La FeSP s'adhereix a la reclamació del comitè d'empresa d'Antena3 TV que l'ERO sigui retirat de manera immediata. «

Estatut del corresponsal de guerra d'*El País*

El comitè de redacció d'*El País* i la direcció del rotatiu el 15 de juliol passat van arribar a un acord sobre l'Estatut del corresponsal de guerra que regula de manera interna les condicions de què gaudiran els periodistes que hagin de cobrir informacions en casos de conflictes bèl·lics. El text ha estat elaborat després de consultar els professionals que es dediquen a aquest tipus d'informació tant del mateix diari com d'altres mitjans informatius espanyols i internacionals. El document consta de set articles que com que no són excessivament llargs, els transcrivim a continuació:

1.- A l'hora de cobrir la informació sobre una guerra o una situació de risc equivalent, el més important és la seguretat personal del periodista.

2.- En qualsevol situació de guerra és el reporter qui ha de prendre les decisions que consideri convenientes, tant pel que fa a la cobertura informativa com en allò que afecta la seva seguretat personal. No obstant això, la direcció del diari té el dret i l'obligació de realitzar les recomanacions de seguretat que consideri oportunes.

3.- La direcció del diari no ha d'exigir al reporter un termini de permanència superior a quatre setmanes en una zona de guerra. Al mateix temps, la direcció del diari ha de rellevar un reporter en una zona de guerra sempre que aquest així

ho demani o i tan aviat com les condicions ho permetin.

4.- Qualsevol reporter que sigui enviat a una zona de guerra haurà de ser fix en plantilla. Excepcionalment, el diari podrà contractar un col·laborador que estigui ja a la zona que, en aquest cas, haurà de comptar amb garanties similars al redactor de plantilla mentre duri la seva missió informativa per al diari.

5.- L'empresa editora garanteix que en cas de mort o invalidesa permanent total o absoluta, el periodista o els seus hereus legals rebran una indemnització de 300.000 euros, que s'incrementarà cada any en el mateix percentatge de pujada del salari ordinari i fix. Aquesta garantia es fa extensiva també als periodistes contractats per la direcció del diari a la zona.

6.- El diari ha de dotar el reporter dels mitjans necessaris que aquest consideri necessaris per a la seva protecció (armilla antibala, casc, farmaciola preparada pels serveis mèdics...), un telèfon per satèl·lit o l'instrument més efectiu per comunicar-se, i els mitjans adequats per a la feina que hagi de fer. Quan, pel tipus de conflicte, es consideri necessari, el periodista ha d'efectuar un curs d'entrenament especialitzat.

7.- El diari sempre ha de saber on és el reporter, on va, i quins són els seus horaris aproximats de tornada. El redactor en cap ha de coordinar les guàrdies perquè sempre hi hagi un enllaç encarregat de tenir el reporter localitzat. «

Mort del periodista palestí Mazen Dana

Una de les notícies tristes que ens ha portat l'estiu que tot just ha acabat ha estat la mort del periodista Mazen Dana, fotògraf palestí que treballava per a l'Agència Reuters a Palestina i l'Orient Mitjà. El 17 d'agost passat, Dana es trobava a Bagdad intentant informar sobre l'atac a una presó de la capital iraquiana. Dana va ser abatut pels trets de les tropes americanes -en un incident que recorda massa al que ja va ocasionar la mort al periodista de Tele5 Xosé Couso- que van argumentar que van confondre el seu equip fotogràfic amb un llançagranades.

Mazen Dana havia d'haver vingut a Barcelona amb motiu de les Jornades per a la llibertat d'expressió de l'any passat que organitza la Coordinadora per a la llibertat d'expressió de la

qual forma part l'SPC i que tenien com a eix dels debats la informació als països islàmics. Les autoritats israelianes no el van deixar sortir dels territoris ocupats i la seva presència a Barcelona s'havia anat posposant reiteradament. Dana havia estat guardonat pel Comitè de Protecció dels Periodistes (CPJ) per la seva tasca en defensa de la recerca de la veritat. «

Assassinats 42 periodistes a Filipines des de 1986

La mort del periodista filipí Juan Porras Pala, que treballava en una emissora de ràdio local, és la 42a que es produeix en aquest país asiàtic des de 1986 i la sisena d'aquest any. La Federació Internacional de Periodistes (FIP) i Reporters Sense Fronteres (RSF) han denunciat els nombrosos atacs de què són objecte els professionals de la informació a Filipines. Porras va ser abatut per dos trets el 6 de setembre passat quan sortia de casa d'un amic seu a l'illa de Mindanao, al sud del país. Anteriorment, l'any 2001 i el mes d'abril d'enguany, Porras ja va ser víctima de dos atemptats en dos incidents que encara no havien estat aclarits per les autoritats policials filipines.

RSF i la FIP asseguren que Porras ha mort per ser un periodista crític sobre diversos polítics locals i els rebels comunistes. Les dues organitzacions afegeixen que "la impunitat de què gaudeixen els periodistes a Filipines no fa altra cosa que refermar aquesta onada de violència contra els professionals de la informació". Han demanat al Govern filipí que faci tot el possible per identificar els autors i els inductors d'aquest assassinat i que es posin en marxa les mesures necessàries per protegir els periodistes amenaçats. «

Revisió lingüística: [Traduït \(http://traduit.com\)](http://traduit.com)

Us preguem que, si no voleu rebre aquest butlletí, [respongueu](#) amb "Baixa FIL DIRECTE" a l'Assumpte del missatge.

S I N D I C A T D E P E R I O D I S T E S D E C A T A L U N Y A

Ronda Universitat, 20, 3, 1 08007 Barcelona T: 934 127 763 F: 934 121 273 spc@sindicat.org

Web: <http://sindicat.org>